TAŞOVALI CAFER

Yazan: **Hasan Öztürk** - 18 Temmuz 2008

Cafer yıllar sonra tozlu çamurlu sokaklarında düşe kalka büyüdüğü Taşova'sına kavuşacaktı. Ekmek kavgası uğruna 35 yıl öncesinde yatağı-yorganı sırtlayıp gurbete çıkan Cafer; MAHALLELİ BULUŞUYOR etkinliği sayesinde hem Taşova'sına hem de eski dostlarına kavuşacaktı.

"Mahalleli Buluşuyor" etkinliği ile haberleri Taşova gazetesi ve internetten takip eden Cafer; Taşova Kaymakamı, Taşova Belediye Başkanı, Özgür Market, Torunlar Petrol-Kuyumculuk, Ziraat Bankası Müdürü Abdullah Bey, Sılacan FM, Hüseyin Taşova (Taşova Mobilya), Hatice Yetkin (Önder), Turan Canik (Medya FM), Süleyman Torun, Ahmet-Kürşad Günaydın, Mehmet Özdemir (Sümer), Eyüp Kuru, Mehmet Korkmaz gibi nice Taşova sevdalılarının etkinliğe katkılarını takdirle karşılıyordu.

Cafer gurbette sıkıntılı yıllar geçirdiği için geçen sene yapılan etkinliğe katılamamış, bu sene de dişinden tırnağından arttırdığı 5-10 kuruş harçlıkla bir hafta öncesinden Taşova'ya gelmişti. Çocukluğunun cadde ve sokaklarında karşılaştığı insanlar ona bir yabancı gözüyle bakıyor ve kendini tanıtmada da zorluk çekiyordu.

O, Taşova'ya Taşova'da ona yabancıydı artık… Bir an kendisini yapayalnız hissetmişti.

Feridun, Halil, Fehim, Mahir, Ömer, Ahmet, Mustafa gibi eski dostlarını da görmese, bunalım takılması işten bile değildi.

Hava kararmak üzereydi. Cafer babadan kalma derme çatma bir kulübeyi andıran evlerinin yolunu tuttu. Eski günlerde olduğu gibi, babasının azarının ve anasının kara çorbasının kendisini karşılamasını arzuluyordu. Ne yazık ki; ne ana, ne de babası hayattaydı. Camı kırılmış vaziyette, duvarda asılı bir ayna duruyordu. Aynada kendine baktı. Aynaya tekrar baktığında; gözleri bir an gür saçlı, beyaz dişli ve gözleri ateş gibi yanan o çocuğu aradı. O çocuğun yerinde yeller esiyordu. Saçları seyrelmiş, dişleri de dökülmüş olduğu için aynaya bakmaktan bir an vazgeçti.

Cafer sıkıldığı anlarda soluğu Yeşilırmak kenarında alıyor, köprüden ırmağa atladığı çocukluk günlerini göz önüne getirip, garip bir duygu seline kaptırıyordu. Yorgun yüreğini Cafer: "Yaş geldi elliye, ne kaldı ki ölmeye.." diye mırıldanıp, "İyiki de çocukluğumu buralarda doya doya yaşamışım" derken gözlerinden akan yaşlara ise ilk kez dur demek bile istemiyordu.

Tekrar çarşıya doğru yöneldi. Karşılaştığı herkesi kucaklamak ve onlarla kaynaşmak istemesine rağmen bir türlü buna cesaret edemiyordu.

Gözleri hafta günü boynunda teyp ile dolaşan Destancıyı, soğuk su satan Naci ağabeyi, Destekli Ahmet'i, Kayalu'yu aradı. Çaydibili Osman Emminin ölümüne ise çok üzüldü.

"Kahrolası gurbet, beni benden ve de dostlarımdan etti" diyerek SILAYA adeta isyan ediyordu. Hükümet parkına geldiğinde, Bünyamin hoca ve Cezmi'nin de mekânlarını terk ettiğini öğrenmişti. Yeni işletmeci eski dostu Gazi Şimşek'in kendisini muhabbetle kucaklaması ise onu bir nebze olsun karamsarlıktan uzaklaşmıştırdı. Yorgun bedeni ve ayakları yine eski evlerine kadar getirebilmişti.

Yatağına uzandı. Gözünü tavana dikti. Bir an evvel yapılacak olan etkinliğe gelecek olan, Ahmet Kıymet, Kenan Akça, Zeki Soyal, Enes Gülay, Bülent Esen, İlhan Öker gibi dostlarını düşündü. Nihayet yıllar sonra arkadaşlarına kavuşacaktı. Kendi kendine güldü. Onları düşündükçe morali düzelmişti. Bu duygu sarmalı içinde derin bir uykuya daldı.

Mahallede buluşmak dileğiyle…

Yorum Ekle

Hasan Öztürk